

מ"ת 25166/07/15 - מדינת ישראל נגד אברהם (אבי) לוקר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 25166-07-15 מדינת ישראל נ' אברג'יל(עציר) ואח'
לפני כבוד השופט לימור מרגולין - יחידי
המבקשת
נ ג ד
המשיב
16. אברהם (אבי) לוקר

החלטה (בעניין משיב 16)

לפניי בקשה של משיב 16 לעיון חוזר בתנאי מעצרו, כשעתירתו היא לבטל את מעצרו בפקא"ל ולהורות על שחרורו בערבויות או לכל היותר להותירו במעצר בית לילי.

לקראת הדיון נערך תסקיר שירות מבחן, שבחן את נסיבותיו של משיב 16, ההתדרדרות במצבו הכלכלי והמשפחתי, מצוקתו הרגשית, תוך ציון העובדה שהמשיב מקיים את תנאי המעצר ללא הפרה, והובעה התרשמות שירות המבחן שהמעצר הנוכחי מהווה גורם מרתיע עד כי רמת הסיכון הצפויה מהמשיב היא נמוכה. בנסיבות אלה, המליץ שירות המבחן על ביטול המעצר בפקא"ל, והותרת מעצר בית לילי, כשביתר הזמן המשיב יוכל להיות שלא בפיקוח.

במקביל לבקשה לעיון חוזר, הוגשה על ידי המבקשת בקשה לבית-המשפט העליון להארכת המעצר בפקא"ל, בין היתר בעניינו של משיב 16. התנהל דיון בבית-המשפט העליון ביום 26.12.16, וניתנה ביום 27.12.16 החלטת בית-המשפט העליון, בה הובהר כי **"בסיום הדיון הוסכם על הארכת המעצר כמבוקש, תוך שמירת זכויות הצדדים וטענותיהם בהמשך ההליכים. אני מורה בזאת על הארכת מעצרו של המשיבים..."** (בש"פ 9683/16 מדינת ישראל נ' פלוני).

במהלך הדיון שהתקיים בפניי ביום 27.12.16 טרם מתן ההחלטה הנזכרת, ניטשה מחלוקת בין הצדדים בכל הנוגע להשלכות של החלטת בית-המשפט העליון על הבקשה לעיון חוזר. בעוד שב"כ המבקשת טענה כי כל הטענות הנזכרות בבקשה לעיון חוזר נטענו ונשקלו על ידי בית-המשפט העליון בטרם החלטתו להאריך את המעצר בפקא"ל, כך שאין הצדקה לחזור ולבחון אותן, טען ב"כ משיב 16 כי בית-המשפט העליון הורה שהטענות הקונקרטיות יבוררו בבית-המשפט המחוזי.

לאחר עיון בפרוטוקול הדיון בבית-המשפט העליון וכן בהחלטה שניתנה, ושמיעת טיעוני הצדדים, מקובלת עליי הטענה שנשמרה למשיב 16 הזכות להעלות טענות בפני בית-המשפט המחוזי. עם זאת, דומה בעיניי שמשמעות ההחלטה בדבר הארכת המעצר בפקא"ל, כשהתסקיר ויתר הנתונים הרלבנטיים היו לנגד עיני בית-המשפט העליון, היא שיש מקום בעת

הזו להותיר את המעצר בפקא"ל על כנו, וניתן לשקול הקלות מתונות נוספות בתנאי המעצר, כשהאפשרות של ביטול המעצר והמרתו בתנאי חלופת מעצר צריכה להבחן רק אם שינוי הנסיבות בפרק הזמן של ההארכה, לדוגמא אם ימצא משיב 16 מקום עבודה.

לפיכך, בהתחשב בעובדה שמשיב 16 נעצר ביום 18.5.15, וביום 9.9.15 נעצר במעצר בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים בהתאם להסכמה שהתגבשה, כשההסכמה כוללת שלוש שעות התאווורות ביום, ובהתחשב בנתונים הנוגעים למעצרו של משיב 16 בפקא"ל, בפרק הזמן שחלף, ובהעדר הפרות מצד המשיב, וכן בהמלצות שירות המבחן, כמו גם בעובדה שבעת הזו לא עומדת על הפרק יציאה לעבודה, הגעתי למסקנה שיש מקום להגדלה מתונה נוספת של שעות ההתאווורות.

בהחלטתי זו אני לוקחת בחשבון גם את העובדה שביחס למשיב 18, שעניינו אינו נופל בחומרתו מעניינו של משיב 16, ניתנה החלטה, חרף התנגדות המבקשת, בדבר ביטול המעצר בפקא"ל ואושרה יציאתו לעבודה (החלטה מיום 16.11.16). החלטה זו בשינויים המחוייבים משליכה במידת מה גם על עניינו של המשיב שלפניי.

לפיכך, במהלך ימות השבוע בימים א - ה תתווסף שעת התאווורות נוספת, אשר תנוצל יש להניח גם לחיפוש מקום עבודה. בימים שישי ושבת אני מורה על הוספת שתי שעות התאווורות נוספות. ב"כ המשיב יודיע מהן השעות הנוספות המבוקשות, לא לאחר השעה 20:00. אין שינוי ביתר תנאי המעצר בפקא"ל. אם וככל שמשיב 16 ימצא עבודה בפיקוח הוא רשאי לחזור ולפנות לבית-המשפט.

ההחלטה תשלח לצדדים.

ניתנה היום, ג' טבת תשע"ז, 01 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.